

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/82/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314205688
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2314205688.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudcov: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Peter Duman, v právnej veci žalobcov: 1/ Q. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., O. XXXX/X, 2/ I. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom W., E.. U. XXXX/X, proti žalovanému: Miroslav Kubla, s miestom podnikania Sereď, Jesenského 1114/52, IČO: 43 281 702, zastúpený splnomocnencom: JUDr. Q. I., nar. XX.X.XXXX, bytom W., K. XX/XX, o zaplatenie 1.867,59 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 17C/190/2014-245 zo dňa 10. septembra 2020, takto

rozhodol:

I. Odvolanie žalovaného sa o d m i e t a.

II. Žalobcovia 1/ a 2/ majú p r á v o voči žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi v 1./ rade sumu vo výške 932,78 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne od 16.5.2013 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, výrokom II. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi v 2./ rade sumu vo výške 934,81 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25% ročne od 1.12.2013 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, výrokom III. súd žalobcom v 1./ a v 2./ rade priznal náhradu trov konania vo výške 100%; o výške náhrady trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP.

2. Napadnutý rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 274, § 275 Civilného sporového poriadku.

3. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že „žalobcovia sa žalobou doručanou tunajšiemu súdu dňa 12.3.2014 domáhali, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu žalobcovi v 1./ rade sumy vo výške 932,78 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne od 16.5.2013 do zaplatenia a žalobcovi v 2./ rade sumy vo výške 934,81 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25% ročne od 1.12.2013 do zaplatenia. Súd konštatuje, že boli splnené podmienky na postup podľa § 274 CSP, nakoľko žalovaný a jeho zástupca sa nedostavili na pojednávanie vo veci, hoci boli naň riadne a včas predvolaní, v predvolaní na pojednávanie boli poučení o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a žalovaný ani jeho zástupca neospravedlnili svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. Preto súd rozhodol o žalobe žalobcov rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Predvolanie na pojednávanie spolu s poučením podľa § 274 CSP je v spise založené na č. I. 234 a doručka na č. I. 240.

O trovách konania súd rozhodol súd v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu. U žalobcov ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t. j. ak sa ich žalobe

vyhovelo v plnom rozsahu. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala (žalovaný)“.

4. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný. Uviedol, že rozsudok považuje vo všetkých výrokoch za nesprávny, pretože vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a je založený výlučne na nepravdivých a zavádzajúcich tvrdeniach žalobcov bez reálneho posúdenia skutkového stavu, čo následne viedlo aj súd k nesprávne právnemu posúdeniu veci, pričom súd nereflektoval na rozhodnutie odvolacieho súdu spis. zn. 9Co 23/2017. Dôvodil tým, že žalobcovia sa podanou žalobou domáhali zaplataenia ceny diela, ktoré údajne vykonali riadne a včas. Poukázal na to, že žalobcovia so žalovaným vykonávali práce v Českej republike, pričom v polovici mesiaca marec 2013 sa žalobcovia rozhodli, že nebudú pokračovať vo svojich prácach, dielo nedokončili a z miesta vykonávania prác diela odišli. Žalobcovia sa chceli domáhať údajne nevyplatenej odmeny v rozsahu v akom dielo nedokončili, žalovaným mala byť iná osoba a to objednávateľ diela a nie žalovaný, ktorý je voči objednávateľovi v rovnakom postavení ako žalobcovia. Vo vzťahu k úhrade odmeny za vykonané dielo žalovaný vystupoval iba ako sprostredkovateľ a nie ako objednávateľ diela. Za daného stavu je potom možné vyvodiť pochybnosti o správnosti účastníkov konania na strane žalovaného. K týmto záverom o pochybnostiach pasívnej procesnej legitímácie dospel aj súd v rámci odvolacieho konania bod 25. uznesenia krajského súdu spis. zn. 9Co 23/2017. Je zrejmé, že pasívna procesná legitímácia nie je na osobe žalovaného, žalovaný je voči objednávateľovi v rovnakom postavení ako žalobcovia, preto žalovaný nemohol byť ani účastníkom konania a súd vydal rozsudok pre zmeškanie nesprávne a v rozpore nielen so závermi rozhodnutia Krajského súdu Trnava ale aj s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Má preto za to, že rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a nesprávnej pasívnej legitímácie žalovaného, čím neboli splnené zákonné podmienky pre vydanie uvedeného rozsudku. Navrhuje preto, aby vo svojich všetkých výrokoch napadnuté rozhodnutie zrušil, nariadil pojednávanie, v ktorom zamietne návrh žalobcov voči žalovanému z dôvodu nedostatočnej pasívnej procesnej legitímácie na strane žalovaného.

5. Žalobcovia 1/ a 2/ odvolanie nepodali, k odvolaniu žalovaného sa nevyjadrili.

6. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, pričom podľa ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie podala oprávnená osoba (§ 359 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), skúmal, či proti napadnutému rozsudku pre zmeškanie je odvolanie prípustné a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je potrebné odmietnuť (§ 386 písm. c) Civilného sporového poriadku), nakoľko bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné (§ 356 písm. b) Civilného sporového poriadku).

8. Podľa § 274 Civilného sporového poriadku na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak
a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a
b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

9. Podľa § 356 písm. b) Civilného sporového poriadku odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia.

10. Podľa § 386 písm. c) Civilného sporového poriadku odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

11. Rozsudok pre zmeškanie predstavuje osobitný druh súdneho rozhodnutia, ktorý predstavuje následok procesnej pasivity procesných strán v sporovom konaní. V kontradiktórnom procese majú byť nositeľom procesnej iniciatívy sporové strany - žalobca, ktorý iniciuje konanie a má záujem na efektívnom

vedení veci a rovnako žalovaný, ak má v spore procesne obstáť musí vyvíjať iniciatívu vo forme svojej procesnej obrany. Cieľom inštitútu rozsudku pre zmeškanie je čeliť prieťahom v konaní zvyčajne spôsobených nepružnosťou, nedbanlivosťou i zámernou pasivitou žalovaného, najmä pokiaľ ide o účasť na pojednávaniach a vyjadrovaní sa k obsahu žaloby. V tomto zameraní ho možno chápať ako nástroj vyššej efektivity konania. Vecne je jeho úprava konštruovaná tak, aby neoslabila právo všetkých strán na súdnu ochranu, nenarušila ich rovnosť, neznemožnila zistiť skutkový stav a neobmedzila súd v možnosti úvahy o právnej kvalifikácii veci.

12. Rozsudkom pre zmeškanie podľa ustanovenia § 274 Civilného sporového poriadku môže súd rozhodnúť v prípadoch, keď už nariadil vo veci samej pojednávanie a žalovaný sa na toto pojednávanie nedostavil. V tomto prípade je na procesnej ostražitosti žalobcu, aby navrhol vydanie kontumačného rozsudku, keďže bez procesnej iniciatívy žalobcu nemožno k vydaniu tohto rozsudku prikrčiť. Ak súd pristúpi k vydaniu rozsudku pre zmeškanie žalovaného na pojednávaní, podmienky ustanovenia § 274 Civilného sporového poriadku musia byť splnené kumulatívne. Rozsudkom pre zmeškanie môže súd rozhodnúť na ktoromkoľvek nariadenom pojednávaní, ak sú súčasne splnené všetky podmienky normované hypotézou ustanovenia § 274 Civilného sporového poriadku.

13. Rozhodnutie odvolacieho súdu závisí od zistenia, ku ktorému dospeje po preskúmaní napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd môže rozhodnúť o odvolaní tak, že ho odmietne, rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší. Bez toho, aby odvolací súd skúmal obsah napadnutého rozhodnutia, odvolací súd odvolanie odmietne, ak a) bolo podané oneskorene, b) bolo podané neoprávnenou osobou, c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, d) nemá náležitosti podľa § 363 Civilného sporového poriadku, ak pre vady odvolania, nie je možné v odvolacom konaní pokračovať. Ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému prípustné nie je, odvolací súd takéto odvolanie odmietne. Podľa všeobecnej úpravy Civilného sporového poriadku je odvolanie prípustné proti rozsudku súdu prvej inštancie, ak to zákon nevyklučuje. Nepripustnosť odvolania je daná zákonom voči rozsudkom vydaným osobitným procesným postupom, a to kontumáciou, uznaním a vzdaním sa nároku (§ 356 Civilného sporového poriadku). Voči ostatným rozsudkom súdu prvej inštancie v sporových konaniach je odvolanie prípustné. Nepripustnosť odvolania tak znamená, že zákon výslovne vylučuje možnosť rozhodnutie súdu prvej inštancie napadnúť riadnym opravným prostriedkom.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie nariadil v prejednávanej veci pojednávanie na deň 10.9.2020 s tým, že predvolanie na nariadené pojednávanie bolo zástupcovi žalovaného doručené dňa 27.5.2020. Obsahom predvolania zo dňa 6.5.2020 na pojednávanie nariadené na deň 10.9.2020 o 8.30 hod. bolo poučenie o tom, že ak sa na pojednávanie vo veci riadne a včas predvolaný nedostaví a svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami neospravedlní, na návrh druhej strany rozhodne súd o žalobe rozsudkom pre zmeškanie (§ 274 a § 278 Civilného sporového poriadku). Na nariadené pojednávanie dňa 10.9.2020 sa dostavili žalobcovia 1/ a 2/, zástupca žalovaného sa nedostavil a svoju neúčasť na tomto pojednávaní neospravedlnil žiadnym spôsobom. Žalobcovia 1/ a 2/ na pojednávaní dňa 10.9.2020 zhodne navrhli súdu prvej inštancie, aby vo veci rozhodol podľa ustanovenia § 274 Civilného sporového poriadku rozsudkom pre zmeškanie. Súd prvej inštancie rozhodol vo veci preskúmaným rozsudkom pre zmeškanie žalovaného tak, že žalobe žalobcov vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 932,78 eur s 8,5% úrokom z omeškania od 16.5.2013 do zaplatenia a žalobcovi 2/ sumu 934,81 eur s 8,25% úrokom z omeškania od 1.12.2013 do zaplatenia. Z uvedeného je zrejmé, že v konaní o žalobe o splnenie povinnosti zaplatiť cenu diela v celkovej sume 1.867,59 eur s príslušenstvom, sa žalovaný, resp. splnomocnenec žalovaného, nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci mal súd prvej inštancie doručenie predvolania riadne vykázané a v predvolaní bol zástupca žalovaného poučený o možných procesných následkoch jeho nedostavenia sa; žalovaný, resp. splnomocnenec žalovaného, svoju neprítomnosť na nariadenom pojednávaní neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami; vydanie rozsudku pre zmeškanie navrhli na pojednávaní žalobcovia 1/ a 2/. Za tohto stavu odvolací súd konštatuje, že boli splnené všetky podmienky v zmysle ustanovenia § 274 Civilného sporového poriadku pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného v prejednávanej veci.

15. Podstatou odvolacej argumentácie žalovaného bolo námietka nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko súd prvej inštancie nerefletoval na závery odvolacieho súdu v tejto veci vyplývajúce z uznesenia sp. zn. 9Co/23/2017, namietal svoju pasívnu legitimáciu.

16. Vychádzajúc z vyššie citovaného ust. § 356 písm. b) Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie sa pripúšťa len z jediného dôvodu, ktorým je, že neboli splnené podmienky na jeho vydanie. Znamená to, že ak odvolací súd dospeje k záveru, že zákonný dôvod nie je daný, musí odvolanie odmietnuť v zmysle § 386 písm. c), pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné. Naopak, ak dôvod prípustnosti preukáže, stáva sa súčasne aj dôvodom úspešnosti odvolania. Z iných dôvodov, ktoré sú vypočítané v § 365 ods. 1, nie je možné podať odvolanie.

17. Pokiaľ v danej veci žalovaný v odvolaní netvrdil skutočnosti, že neboli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie (ktoré sú stanovené v § 274 Civilného sporového poriadku), teda žalovaný neuplatnil v odvolaní dôvod pre ktorý mohol odvolanie podať, odvolací súd preto konštatuje, že žalovaný napáda odvolanie pre zmeškanie z iných dôvodov ako uvádza § 356 písm. b) Civilného sporového poriadku a preto odvolací súd odmietol odvolanie ako neprípustné podľa § 386 písm. c) Civilného sporového poriadku.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 256 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku, keďže žalovaný podaním odvolania proti rozsudku pre zmeškanie, ktoré bolo odmietnuté z dôvodu neprípustnosti odvolania proti nemu, zavinil výsledok odvolacieho konania v jeho neprospech. S poukazom na článok 4 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolací súd na rozhodovanie o nároku na náhradu trov odvolacieho konania aplikoval ustanovenie čo do obsahu a účelu najbližšie posudzovanej právnej veci, ktorým je ustanovenie § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku o náhrade trov konania pri zastavení konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnom skončení veci.

19. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).